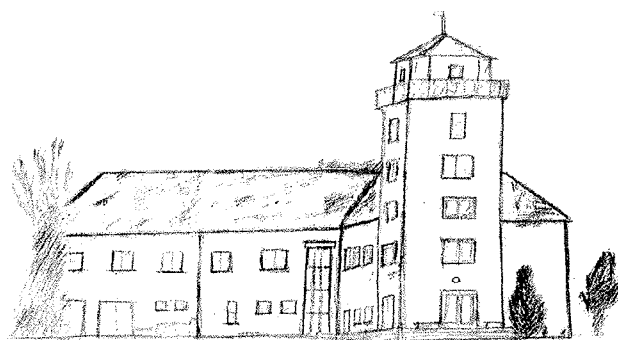
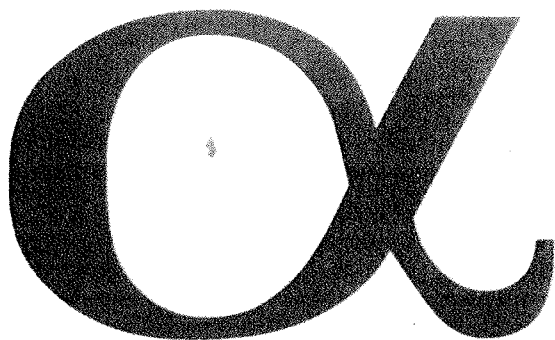

VI. ÉVFOLYAM II. SZÁM *ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA* 2003. OKTÓBER

Gólyaavatás

Igazgatói intelmek "vízre szállás" előtt

Kedves új növendékeink!

Alig pár perce tettetek fogadalmat arra, hogy a Szentendrei Református Gimnázium igyekvő, szorgalmas, derék tanulói lesztok. Hallották szüleitek, tanáraitok, diáktársaitok. Komoly dolog ez, megígérni valamit ennyi ember előtt, mert ez egyben azt jelenti, hogy be is kell tartani. Nemcsak ma, de holnap, holnapután, azután és még sok-sok éven át.

Szeretnék nektek ehhez a hosszú és nem mindig könnyű úthoz valami útravalót adni. Egy gondolatot, ami talán tovább segít, ha nagyon nehéznek érzitek vállatokon a mai fogadalom terhét. Én is úgy olvastam valahol és nagyon megtetszett. Egy ókori bölcs mondta, és így hangzik: "Istené a hullám és a szél, de a vitorla és a kormány, amivel a kikötőt elérhetitek, a tiétek".

Az út, amit meg akartok tenni a tengeren, hosszú. Nem látjátok a túlsó partot, mi felnőttek sem tudjuk, mi lesz velünk, veletek és a világgal négy illetve nyolc év alatt. Életünk irányítása, hisszük, Isten kezében van és ennél jobb helyen nem is lehetne. Ő adja a hullámokat, amik továbbsegítenek, a szelet, ami az irányt jelöli. Néha olyan magasak a hullámok, hogy átcsapnak a fejünk felett, máskor kellemesen ringatnak. Néhaakkora a szél, hogy szin-

te elsodor, máskor kellemesen hűsíti az arcunkat. Jó rábízni magunkat erre a vezetésre, érezni erejét, mindent el-sőprő hatalmát.

Azonban a vitorlás, amiben a tengerre szálltunk, nemcsak tartózkodási hely, ahol kellemesen elnyújtózva ki-várhatjuk a kikötőbe érkezés boldog pillanatát. Így soha nem jutunk célhoz. A vitorlákat fel kell húzni, ki kell feszí-

teni, szélirányba kell állítani, mert csak akkor visznek előre. Ez fárasztó, meg-erőltető munka, kitartást igényel, vas-akaratot követel. A kormányt biztos kézzel fogni kell, szükség esetén for-gatni, ami bizony erős szél és nagy hul-lámozás esetén nagyon nehéz. De az irányt másképp nem lehet tartani, kü-lönben eltévedünk.

Jó tehát, ha most, a vízre szállás pilla-natában tisztázzuk, hogy nem sétaha-jókézésre indulunk. Egy távoli kikötő-be készülünk valamennyien, aminek az a neve, hogy nagykorúság, érettségi,

továbbtanulás, felnőtt élet. Ha komo-lyan gondoljátok, hogy velünk jösztek, akkor fogjátok meg a kormányt, mar-koljátok meg a köteleket és tegyétek, ami a dolgotok. Tanuljatok, olvassatok, képezzétek magatokat, kutassatok, ke-ressétek a világmindenség titkait. Mi, tanáraitok segítünk majd nektek, ezt megígérjük, hiszen ezért választottuk ezt az élethivatást. De helyettetek nem dolgozhatunk sem mi, sem a szüleitek, mert ez a ti kikötőtök, amit nektek kell elérni.

Vannak könnyebb tengeri utak, ti egy nehezebbet választottatok. Az egyházi iskolák-ban mindig magasabb a köve-telmény, nagyobb a fegyelem, de ezt tudtátok előre, talán ép-pen emiatt is jöttetek a mi is-kolánkba: vonzott a kihívás. Megálltátok a helyeteket a fel-vételin, sőt háromszoros túlje-lentkezés mellett a szó szoros értelmében kiharcoltátok ma-gatoknak a helyet. Erre joggal lehettek büszkéek, de most nem dőlhetek kényelmesen hátra, mert idáig még csak a vízre szállás jo-gát vívtátok ki. Maga az út most kezdő-dik.

Mi felnőttek nem tehetünk mást, mint kívánunk nektek hozzá sok erőt és kitartást az ókori bölcs szavaival: "Is-tené a hullám és a szél, de a vitorla és a kormány, mellyel a kikötőt elérhetitek, a tiétek."

Dr. P. Tóth Béláné

A Bódva partján madarásztam

Szeptember végén egy hetet az iskolapad helyett a Bódva-völgyi madárvonulás-kutató és gyűrűző táborban töltöttem. A tábor immáron 18. éve rendezik meg az Aggteleki Nemzeti Park területén, Perkupa és Szalonna helységek között. A völgy, amely otthont ad ennek a környezetvédelmi szempontból rendkívül fontos madár megfigyelési eseménynek, észak-déli fekvésével, és a közepén folydogáló Bódvával ideális útvonalat biztosít a Földközi-tenger felé igyekvő madarak számára.

A tábor mindössze néhány lakósátorból, és egy katonai sátorból áll, amely egyaránt funkcionál konyhaként, fatárolóként, esős időben pedig közösségi helyiségként. Természetesen a táborban nincs villany, nincs folyóvíz (a Bódván kívül), és a mellékhelyiség is egy, a bokrok között felállított fedetlen árnyékszék. Így aztán a tábor fennállásának ideje alatt augusztus közepétől egészen október végéig mindenki a szomszédos folyóban fürdik, ami nyáron üdítő, ősszel pedig felér egy laboratóriumi hibernálással. Persze, mint minden, ezt is elég hamar meg lehet szokni, hiszen a nomád körülményekért kárpótol a madárgyűrűzés és megfigyelés.

A madarak befogása úgynevezett függőnyhálószerűen történik. A függőnyháló fekete műanyagcérnából szőtt aprószemű háló, amelyet a madarak többsége nem vesz észre, így belerepül, és beleesik a háló "zsebébe". Óránként egyszer körbe kell járni az összes felállított hálót,

kiszedni belőle az állatokat. A táborban ezeket a példányokat szakképzett gyűrűzők meggyűrűzik, és adataikat (faj, kor, nem, szárny- és farokhosszúság, zsír és izommeny-

nyiség) felveszik. Ezek az adatok később bekerülnek a Magyar Madártani Egyesület központi számítógépébe, ahol statisztikát készítenek a régebbiről visszafogott, vagy máshol gyűrűzött madarakról. Ezeknek az adatoknak segítségével nem csupán az egyes madárfajok vándorlásának útvonalát, illetve az egyes fajok gyakoriságát határozzák meg, de más fontos ökológiai és etológiai következtetések statisztikai adatbiztonságát is segítik.

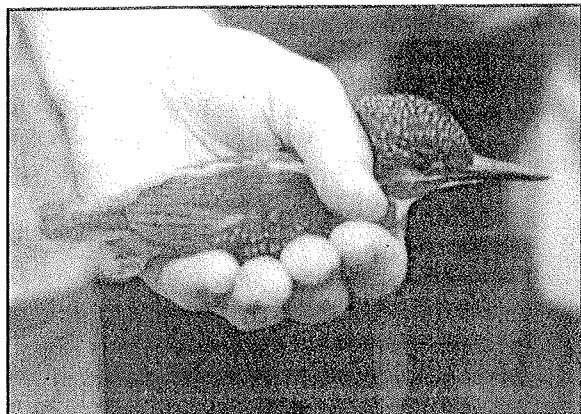
Ebben a táborban évente átlagosan ötezer madár lábára kerül gyűrű. A leggyakrabban előforduló fajok a vörösbegy és a barátposzáta, melyek együttesen a fogás 40-45%-át teszik ki. A hálók mindennapos látogatói még a szén-, a barát- és a kékcinkék, akik harciasságukkal, és a madarász kezén hagyott véres csípésnyomokkal kiérdemelték a "mini terminátormadár" nevet. Gyakori vendégek a rigófélék, a poszátafélék, a füzikék, a gébicsek és a "madará-

szok réme" a meggyvágó, aki bár nem annyira harcias, mint a cinkék, csőre olyan erős, hogy valóban komoly sebeket okozhat az óvatlan madárbarát mancsán. Néha egy-egy különleges faj is a hálósba téved, ilyenek a szajkó, a karvaly, a cigány csaláncsuk, a kis légykapó vagy a tőkés réce. A táborban felállított harminc függőnyhálószerűen naponta akár 130-140 madár, 20-25 faj is befogható.

Az egyhetes ott tartózkodásom alatt két barátommal együtt segítettünk a hálók ellenőrzésében, a madarak kiszedegetésében, melyhez előzetes gyakorlatot a királyréti Börzsönyi Ornitológiai és Természetvédelmi Táborban szereztünk (ez itt a reklám helye). Minden nap hatkor keltünk, fél hétkor elmentünk kiszedni a koránkelő madarakat a hálósokból, majd mire az első "adaggal" visszaértünk a táborba, indulhattunk is újból, mivel reggelente egy-egy körben akár 30-40 madarat is fogtunk. Reggelire mindenki bekapott egy-két falatot egy lazább kör után, amire általában csak délelőtt tíz óra tájt került sor. Délután, ahogy egyre kevesebb madarat találtunk a hálósokban, nekiálltunk megfőzni az ebédet, ami rendszerint paprikás krumpli, krumplis tészta, vagy slambuc volt. Így aztán, mikor hazaértem olyan "krumpliundorom" volt, hogy két napig mást sem voltam hajlandó enni, mint rizst. Esténként a tábor-tűz körülülve hallgattuk a híres tábori anekdotákat a Bódván elúsztatott gumicsizmákról, megrétfált gyűrűzőkről, és a minden évben tönkretett létfontosságú eszközökről, a legendás baltákról.

Sajnos nagyon gyorsan eltelt ez a hét, és nehezemre esett elszakadni az újonnan szerzett barátoktól, de a búcsúzást megkönnyítette az a tudat, hogy jövőre is szívesen látnak, és számítanak a segítségemre.

Kriván Andrea
11. osztály

fájdalmas a búcsú, különösen a német diákok számára, - talán most is érvé-

egymást (a szó konkrét és átvitt értelmében is). Megtapasztaljuk, hogy ha

nyesül az a mon-
dás, hogy köny-
nyebb annak, aki
elutazik, és nehe-
zebb annak, aki
marad - , bár tud-
juk, hogy jövőre új-
ra találkozunk. A
sok könny, ölelés,
puszi és e-mail
cím-csere azt bizo-
nyítja, hogy az ös-
szes nehézség,
probléma és konf-
liktus ellenére na-
gyon jól megértjük

megtaláljuk a "közös hangot", akkor
megismerhetjük a másokban azt, ami
más, de azt is felfedezhetjük, hogy
mennyi minden közös bennünk. Így
születnek a barátságok: fiatalok és fia-
talok között, függetlenül attól, hogy
melyik nemzethez tartozunk.

*"Minden barátság azzal a homályos érzéssel
kezdődik,*

hogy valahol már találkoztunk.

Mintha régen testvérek lettünk volna.

Még inkább, mintha ikrek lettünk volna.

S ezért a találkozás csak viszontlátás.

Amikor pedig az ember barátjától elszakad,

Tudja, hogy ez a távozás csak látszat.

Valahol együtt marad vele úgy, ahogy

Együtt volt vele a találkozás előtt."

(Hamvas Béla)

Külföldi Utazás a Legrátermettebb Csemetéknek

Egy péntek délután indultunk a Keleti pályaudvarról vonattal. Úti célunk Templin volt, egy kedves kis város Németország északi részén. Kellemes utazásunkat megnehezítette a háromszori átszállás és az, hogy eltévedtünk. Így mindössze 19 óra alatt, 4 óra késéssel "szerencsésen" megérkeztünk.

Egy Waldhofschule nevezetű helyen kaptunk szállást egy különálló kis házban. Itt enyhén testi és szellemi fogadtatós emberek laknak, és ezen belül egy iskola működik az ilyen gyerekek számára. Mi itt dolgoztunk minden délelőtt: a gyerekekkel játszottunk, az őket tanító tanárokkal pedig jókat beszélgettünk. Volt olyan nap, amikor bowlin-

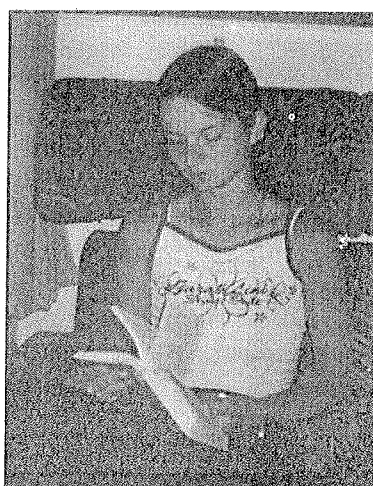
gozni mentünk velük vagy fürödni a strandra. A nap további részével saját magunk rendelkezünk, ilyenkor bemutunk várost nézni vagy a kapott biciklikkel nagy túrákat tettünk a környező falvakban. Egyik szombaton ellátogattunk Berlinbe, megnéztük a Reichstagot és az ottani állatkertet.

Mindent összevetve nagyon jól éreztük magunkat, sokat nevettünk, mindig vidámak voltunk és nem utolsó sorban a német nyelvtudásunk is fejlődött. Mindenkinek ajánlom ezt a nyári programot, mert rengeteg barátot és egy fantasztikus élményt szerezhetek vele önmagatoknak!

Rákóczi Anna 10.a.

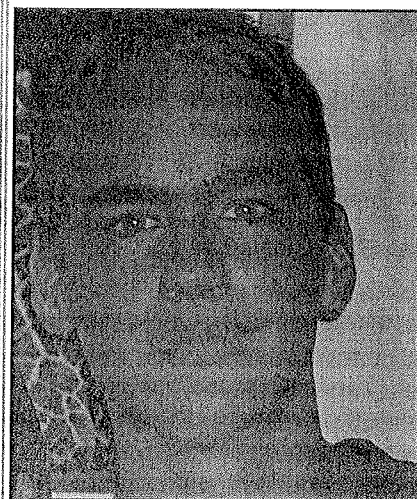
Rákóczi Anna 10.a

Lakatos Ilona 11.a

A DPR új elnöke: Nagy-Győr Ádám

1988. október 22-én Budapesten születtem. A szüleimmel és öcsém-mel együtt Pomázon élek. Tanulmányaimat a pomázi Mátyás király Általános Iskolában kezdtem, majd a 3. és 4. osztályt a Pomázi Német Nemzetiségi Iskolában végeztem. 1999-ben sikeresen felvételiztem ide, a Szentendrei Református Gimnáziumba, tehát gimnáziumunk újraindulása óta, 4 éve járok ide. Most a 9.a osztály tanulója vagyok. Hobbim a kosárlabdázás, focizás és a tenisz, de szeretek számológépezni is. Kedvenc tantárgyaim a matematika, fizika és a számítástechnika.

Itt máskor is szívesen ROCTOCKolunk...

Diákcsera a tanár szemszögéből 10 képben

1. kép: végtelen tengerpart sok-sok kagylóval, sirályok rikoltozása a háttérben, a tenger állandó, morajló zúgása ... ezek az emlékképek jönnek elő, amikor tanévkezdés előtt, a szakmai csoportunk megbeszélésén megtudom, hogy én leszek az egyik kísérőtanár a rostocki diákcserén. A sok-sok évvel ezelőtti rostocki nyaralásom emlékei már nagyon homályosan élnek bennem, éppen ezért izgatottan várom az utat. No, és persze azért is örülök ennek a lehetőségnek, mert megismerhetem a 9.a osztály egyik felét, a német diákokat és tanárokat.

2. kép: Berlin, kora reggel, kel fel a nap, diákok és tanárok egyaránt álmosan ébrednek a hosszú út után, pedig még nincs vége: hat teljes szabad óránk van Berlinben, amit városnézéssel fogunk tölteni, de utána utazunk tovább. Megnézzük a Brandenburgi kaput, a Reichstagot, végigsétálunk az Unter den Linden-en, és megnézzük a Berliner Dom-ot is. A Brandenburgi kapunál furcsa érzés tölti el a szívfunket, hiszen itt állt hosszú-hosszú éveken át az a fal, amely kettéosztott egy várost, és ezáltal kettéválasztott egy nemzetet is.

3. kép: Rostock, pályaudvar, leszállunk a vonatról (több-kevesebb félelemmel a lelkünkben....), és már látjuk is vendéglátóinkat, amint magyar zászlókkal integetnek...

Megérkeztünk. Találkoztunk.

4. kép: tengerpart a morajló zúgásával és a sirályokkal, óriási tengerjáró hajókkal. Végtelen!!! Jó újra találkozni magyar társainkkal, az első este után: jólesik a viszontlátás. A parton ismerkedünk, barátkozunk. A diákok röplabdáznak, a tanárok inkább egymással és a szülőkkel beszélgetnek, süti és kávé kíséretében. Az ismerkedést az isko-

laudvaron folytatjuk, ahol rengeteg saláta, és grillezés vár ránk.

5. kép: kezdődik a hét: gyalogos városnézésen veszünk részt, nagyon érdekes vezetéssel, német és magyar barátainkkal sétálunk, vásárolgatunk, eszegetünk, iszogatunk a városban.

Másnap Warnemündébe megyünk, ahol a szeles idő miatt, most a kissé "haragos" tengert is megismerhetjük ... óriási hullámokkal. Hajóval jövünk vissza, és délután egyre jobban megismerjük vendéglátó városunkat: a szabadidőnket ugyanis ismét a belvárosban töltjük.

6. kép: ez mind nagyon szép és jó, de jó lenne valamit közösen tervezni és kivitelezni. Herr Abraham, a német diákok osztályfőnöke és Földi tanár úr siet a segítségünkre: a diákcserén résztvevő diákok csoportokra bontva készítsenek prezentációt a német ill. a magyar kultúrával, történelemmel, emberekkel kapcsolatosan vagy iskoláink, városaink ill. országaink összehasonlításával kapcsolatban. Megkezdődik a munka: a közös projekt megvalósítása....

7. kép: hatalmas tornacsarnok, röplabdahálók, kapuk és "Lacross": igen ez a sportnap. Ennek legizgalmasabb része ez a "Lacross" nevezetű csapatjáték, amit a magyar fiúk nagyon "hősiiesen" végigcsinálnak... Először a teljes védőöltözetet kell magukra öltetni, majd egy német érettségiző diák "kiképzésben"

részesíti őket, rövid edzés után pedig következik a játék! További információért bátran forduljatok a 9.a-s fiúkhhoz!

8. kép: IGA, Nemzeti Park, természet hogy ne az egész hetet a városban ill. az iskolában töltsük, vendéglátóink olyan programokat is szerveznek, amikor a természettel kerülünk kapcsolatba: az IGA-n (Internationale Garten-Ausstellung = Nemzetközi Kertészeti Kiállítás) részt vehetünk egy olyan foglalkozáson, ahol megtanuljuk, hogy hogyan kell természetes anyagokból (pl. tőről!) festéket készíteni, és ezzel a festékekkel képeket is készíthetünk. Majd végiglátogathatjuk különböző nemzetek pavilonjait, melyek között természetesen a magyar a legjobb, ahol végre igazi GULYÁSLEVES kapható, és nem pedig a "Gulas" néven elterjedt pörkölt-utánzat.

A Nemzeti Parkban pedig láthatunk igazi szarvasokat, baglyokat, vaddisznókat és farkasokat, sérült golyák és más madarak "kórházát", és az idegenvezető segítségével nagyon érdekes dolgokat tudunk meg róluk. Így a heti biológia órák anyagát is elsajátítjuk...

9. kép: plakátok, prezentáció, videofelvétel: a heti munka eredményét pénteken mutatjuk be egymásnak. Minden csapat elmesélheti a többieknek, hogy mit tudott meg a másik országról, városról, iskoláról, a másik nemzet kultúrájáról. Ezt a kis bemutatókat Herr Abraham felesége, Frau Abraham videón rögzíti, hogy egy rövid kis film formájában ilyen kedves emléktünk is legyen erről a hétről. Másnap következik a film vágása, a zene és a képek kiválasztása és összeillesztése, így vasárnap délután már a kész filmmel indulunk haza, és nagy boldogan büszkélkedünk itthon az előző hét munkájának eredményével.

10. kép: pályaudvar, rengeteg szülő, sírdogáló diákok: mennyire más most ez a találkozás, mint egy héttel ezelőtt. Csúpan egy hét volt, és mégis mennyi mindent átélünk együtt, mennyi közös élményt szereztünk.... Nagyon

fájdalmas a búcsú, különösen a német diákok számára, - talán most is érvé-

egymást (a szó konkrét és átvitt értelmében is). Megtapasztaljuk, hogy ha

nyesül az a mondas, hogy könnyebb annak, aki elutazik, és nehezebb annak, aki marad -, bár tudjuk, hogy jövőre újra találkozunk. A sok könny, ölelés, puszi és e-mail cím-csere azt bizonyítja, hogy az összes nehézség, probléma és konfliktus ellenére nagyon jól megértjük

megtaláljuk a "közös hangot", akkor megismerhetjük a másikban azt, ami más, de azt is felfedezhetjük, hogy mennyi minden közös bennünk. Így születnek a barátságok: fiatalok és fiatalok között, függetlenül attól, hogy melyik nemzethez tartozunk.

"Minden barátság azzal a homályos érzéssel kezdődik,

hogy valahol már találkoztunk.

Mintha régen testvérek lettünk volna.

Még inkább, mintha ikerk lettünk volna.

S ezért a találkozás csak viszontlátás.

Amikor pedig az ember barátjától elszakad,

Tudja, hogy ez a távozás csak látszat.

Valahol együtt marad vele úgy, ahogy

Együtt volt vele a találkozás előtt."

(Hamvas Béla)

Külföldi Utazás a Legrátermettebb Csemetéknek

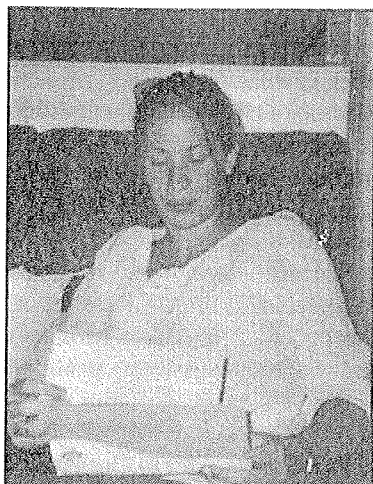
Egy péntek délután indultunk a Keleti pályaudvarról vonattal. Úti célunk Templin volt, egy kedves kis város Németország északi részén. Kellemes utazásunkat megnehezítette a háromszori átszállás és az, hogy eltévedtünk. Így mindössze 19 óra alatt, 4 óra késéssel "szerencsésen" megérkeztünk.

Egy Waldhofschule nevezetű helyen kaptunk szállást egy különálló kis házban. Itt enyhén testi és szellemi foglalkozások emberek laknak, és ezen belül egy iskola működik az ilyen gyerekek számára. Mi itt dolgoztunk minden délután: a gyerekekkel játszottunk, az őket tanító tanárokkal pedig jókat beszélgettünk. Volt olyan nap, amikor bowling-

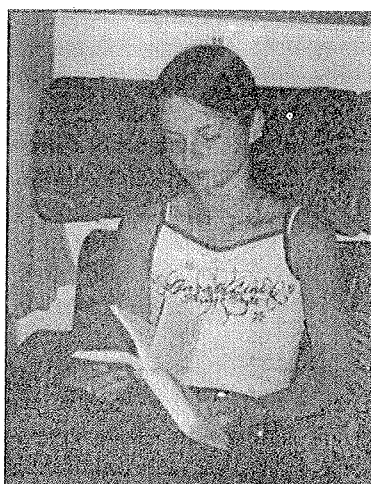
gozni mentünk velük vagy fürödni a strandra. A nap további részével saját magunk rendelkezünk, ilyenkor bemutunk várost nézni vagy a kapott biciklikkel nagy túrákat tettünk a környező falvakban. Egyik szombaton ellátogattunk Berlinbe, megnéztük a Reichstagot és az ottani állatkertet.

Mindent összevetve nagyon jól éreztük magunkat, sokat nevettünk, mindig vidámak voltunk és nem utolsó sorban a német nyelvtudásunk is fejlődött. Mindenkinek ajánlom ezt a nyári programot, mert rengeteg barátot és egy fantasztikus élményt szerezhetek vele önmagatoknak!

Rákóczi Anna 10.a

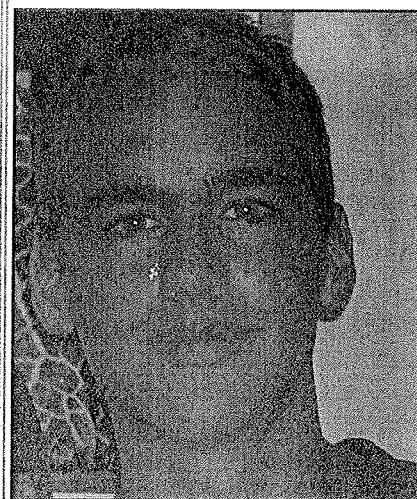
Rákóczi Anna 10.a

Lakatos Ilona 11.a

A DPR új elnöke: Nagy-Győr Ádám

1988. október 22-én Budapesten születtem. A szüleimmel és öcsémmel együtt Pomázon élek. Tanulmányaimat a pomázi Mátyás király Általános Iskolában kezdtem, majd a 3. és 4. osztályt a Pomázi Német Nemzetiségi Iskolában végeztem. 1999-ben sikeresen felvételiztem ide, a Szentendrei Református Gimnáziumba, tehát gimnáziumunk újraindulása óta, 4 éve járok ide. Most a 9.a osztály tanulója vagyok. Hobbim a kosárlabdázás, focizás és a tenisz, de szeretek számíttógépezni is. Kedvenc tantárgyaim a matematika, fizika és a számítástechnika.

Itt máskor is szívesen ROCTOCKolunk...

Diákcsera a tanár szemszögéből 10 képben

1. kép: végtelen tengerpart sok-sok kagylóval, sirályok rikoltozása a háttérben, a tenger állandó, morajló zúgása ... ezek az emlékképek jönnek elő, amikor tanévkezdés előtt, a szakmai csoportunk megbeszélésén megtudom, hogy én leszek az egyik kísérőtanár a rostocki diákcserén. A sok-sok évvel ezelőtti rostocki nyaralásom emlékei már nagyon homályosan élnek bennem, éppen ezért izgatottan várom az utat. No, és persze azért is örülök ennek a lehetőségnek, mert megismerhetem a 9.a osztály egyik felét, a német diákokat és tanárokat.

2. kép: Berlin, kora reggel, kel fel a nap, diákok és tanárok egyaránt álmosan ébrednek a hosszú út után, pedig még nincs vége: hat teljes szabad óránk van Berlinben, amit városnézéssel fogunk tölteni, de utána utazunk tovább. Megnézzük a Brandenburgi kaput, a Reichstagot, végigsétálunk az Unter den Linden-en, és megnézzük a Berliner Dom-ot is. A Brandenburgi kapunál furcsa érzés tölti el a szívünket, hiszen itt állt hosszú-hosszú éveken át az a fal, amely kettéosztott egy várost, és ezáltal kettéválasztott egy nemzetet is.

3. kép: Rostock, pályaudvar, leszállunk a vonatról (több-kevesebb félelemmel a lelkünkben...), és már látjuk is vendéglátóinkat, amint magyar zászlókkal integetnek...

Megérkeztünk. Találkoztunk.

4. kép: tengerpart a morajló zúgásával és a sirályokkal, óriási tengerjáró hajúkkal. Végtelen!!! Jó újra találkozni magyar társainkkal, az első este után: jólesik a viszontlátás. A parton ismerkedünk, barátkozunk. A diákok röplabdáznak, a tanárok inkább egymással és a szülőkkel beszélgetnek, süti és kávé kíséretében. Az ismerkedést az isko-

laudvaron folytatjuk, ahol rengeteg sálata, és grillezés vár ránk.

5. kép: kezdődik a hét: gyalogos városnézésen veszünk részt, nagyon érdekes vezetéssel, német és magyar barátainkkal sétálunk, vásárolgatunk, eszegetünk, iszogatunk a városban.

Másnap Warnemündébe megyünk, ahol a szeles idő miatt, most a kissé "haragos" tengert is megismerhetjük ... óriási hullámokkal. Hajóval jövünk vissza, és délután egyre jobban megismerjük vendéglátó városunkat: a szabadidőnket ugyanis ismét a belvárosban töltjük.

6. kép: ez mind nagyon szép és jó, de jó lenne valamit közösen tervezni és kivitelezni. Herr Abraham, a német diákok osztályfőnöke és Földi tanár úr siet a segítségünkre: a diákcserén résztvevő diákok csoportokra bontva készítsenek prezentációt a német ill. a magyar kultúrával, történelemmel, emberekkel kapcsolatosan vagy iskoláink, városaink ill. országaink összehasonlításával kapcsolatban. Megkezdődik a munka: a közös projekt megvalósítása....

7. kép: hatalmas tornacsarnok, röplabdaháló, kapuk és "Lacross": igen ez a sportnap. Ennek legizgalmasabb része ez a "Lacross" nevezetű csapatjáték, amit a magyar fiúk nagyon "hősiesen" végigcsinálnak... Először a teljes védőöltözetet kell magukra öltetni, majd egy német érettségiző diák "kiképzésben"

részesíti őket, rövid edzés után pedig következnek a játékok! További információért bátran forduljatok a 9.a-s fiúkhöz!

8. kép: IGA, Nemzeti Park, természet hogy ne az egész hetet a városban ill. az iskolában töltjük, vendéglátóink olyan programokat is szerveznek, amikor a természettel kerülünk kapcsolatba: az IGA-n (Internationale Garten-Ausstellung = Nemzetközi Kertészeti Kiállítás) részt vehetünk egy olyan foglalkozáson, ahol megtanuljuk, hogy hogyan kell természetes anyagokból (pl. tőről) festéket készíteni, és ezzel a festékkel képeket is készíthetünk. Majd végiglátogathatjuk különböző nemzetek pavilonjait, me-

lyek között természetesen a magyar a legjobb, ahol végre igazi GULYÁSLEVES kapható, és nem pedig a "Gulás" néven elterjedt pörkölt-utánzat. A Nemzeti Parkban pedig láthatunk igazi szarvasokat, baglyokat, vaddisznókat és farkasokat, sérült golyák és más madarak "kórházát", és az idegenvezető segítségével nagyon érdekes dolgokat tudunk meg róluk. Így a heti biológia órák anyagát is elsajátítjuk...

9. kép: plakátok, prezentáció, videofelvétel: a heti munka eredményét pénteken mutatjuk be egymásnak. Minden csapat elmesélheti a többieknek, hogy mit tudott meg a másik országról, városról, iskoláról, a másik nemzet kultúrájáról. Ezt a kis bemutatókat Herr Abraham felesége, Frau Abraham videón rögzíti, hogy egy rövid kis film formájában ilyen kedves emlékünkről is legyen erről a hétről. Másnap következik a film vágása, a zene és a képek kiválasztása és összeillesztése, így vasárnap délután már a kész filmmel indulunk haza, és nagy boldogan büszkélkedünk itthon az előző hét munkájának eredményével.

10. kép: pályaudvar, rengeteg szülő, sírdogáló diákok: mennyire más most ez a találkozás, mint egy héttel ezelőtt. Csupán egy hét volt, és mégis mennyi mindent átéltek együtt, mennyi közös élményt szereztek... Nagyon

Ismét a Szépművészeti Múzeumban énekeltünk!

Atanév vége fele közeledve már számoltuk a napokat, hogy mindjárt itt a vakáció, amikor meghívást kaptunk a Szépművészeti Múzeumba, hogy egy nagyszabású, európai orvos- kongresszuson énekeljünk. A fellépés ideje az évváró előtti szombatra esett. Belegondoltunk, hogy ismét próbák, bejárás, gyakorlás... Nem! De a szervező nem tágított! Tavaly decemberben már voltunk egy ilyen fogadáson a múzeumban, Szentendrén a templomdombon a katolikus templomban is hallhattak és most külön minket hívtak. A műsorterv a következő volt: a népdalkör a múzeum lépcsőjén népdalokat énekelve, furulyázva fogadja az érkező vendégeket, a kórus a vacsora közben a Napról szóló énekeket mutat be. S ez még nem minden! Arany selyemruhát varrattak nekünk! Szóval belevágtunk! Méretvétel, próbák... Izgatottan készülődtünk erre a nagy eseményre!

Elérkezett a nagy nap! A Szépművészeti Múzeum lépcsője szőnyeggel leborítva, mi azt játszottuk, hogy ez miattunk van. Aztán időközönként érkeztek a fehér buszok a francia orvos vendégekkel, mi meg rázendítettünk a népdalokra! Huszonkilenc busz gördült be a Múzeum elé! A vendégek kedvesen mosolyogtak, fényképeket készítettek rólunk, közben szemügyre vehettük a legújabb párizsi divatot. Ez a fogadás este hattól fél kilencig tartott. Akkor is énekeltünk, amikor nem jött a busz, mert a Hősök terén lelkes ma-

gyar közönség gyűlt össze és megtapsoltak minket. Mi boldogan énekeltünk a "mieinknek"!

Vége az "első felvonásnak"! A népdalosok pihenhettek. Gabriella tanárnő ápolta a lelküket és a bedagadt lábukat. Megkínáltak minket sós süteménnyel, meg innivalóval. Közben az öltözőben láthattuk, hogyan öltöztetik fel a balerinát, hogyan fésülük az énekesnőt... szóval a kulisszák mögé leshettünk!

Következtek a "Napsugaras" lányok. A barokk, reneszánsz és ión teremben volt megterítve. Fehér kerek asztalok, fehér székekkel, hátul masnival... a szánk is tátva maradt! Ezer vendég! A Gundel Étterem csinos felszolgálói egyenruhában, sorban állva, mosolyogva vitték ki a sok fogásból álló vacsorát. Mintha egy film szereplői lettünk volna!

Mi a desszert után kerültünk sorra. Felálltunk középre, a kis pódiumra, a reflektor ránk világított, közben színes fények siklottak a falon, mi pedig énekeltünk. Mint a nagy sztárok! A vendégek csendben figyeltek, majd nagy tapsot és "bravó"-kat kaptunk. / Mint a nagy sztárok...! / Az idő már igen el-

szállt, tizenegy óra volt. A sikeres fellépésünk után holtfáradtan mentünk az öltözőbe.

Elbúcsúztunk az aranyruháktól és indultunk busszal haza. A mi buszunk nem volt ugyan olyan szép fehér, de nagyon jó volt benne ülni, mert hazatartott. Mi pedig fáradtak voltunk, de egy nagy élménnyel gazdagabbak. Sőt, mint az igazi művészek még "gázsit" is kaptunk.

Sok fellépésen vettem már részt eddigi életemben én is, de ilyen reprezentatív, óriási fogadáson soha nem voltam. Számomra is nagy élmény volt!

Köszönöm a tanítványaimnak, hogy vállalták ezt a kemény munkát, hisz az volt a javából, és köszönöm a szülők fáradozását, akik éjjel után szállították haza csemetéiket.

Lázár Enikő
tanárnő

A 7/a terepgyakorlata a szabadban

Szerdán az első 3 órában Teréz tanárnővel és két segítő tanárral kimentünk a szabadba a természet tanulmányozni. (Ennek mindenki nagyon örült, mert a matek óra is elmaradt, de sajnos be kellett pótolni)

Az álhát után 3 csoportra osztottunk. Az első csoport a vizet és környezetét vizsgálta. Megfigyeltük a békalecsét és a fonalas zöldmoszatot. Mindenki nagy csodálkozására nagyon apró élőlényeket is találtunk,

amit mikroszkóppal vizsgáltunk. A 2. csoport a tótól nem messze lévő fűzfákat figyelte. Mindenki kapott egy feladatot, és választott egy fát. A fa adatait leírtuk. Készítettünk kéregmintát, ami mindenki csodálkozására nagyon egyszerű volt. Volt aki verset is költött a fákról... A 3. csoport a nádat és a gyékényt hasonlította össze. Némelyik növényt szét is szedtünk, és érdekes ismereteket gyűjtöttünk. Ezek után mindegyik csoport összegezte megfigyeléseit.

Az utolsó percek voltak a legjobbak, mert ekkor nádtollat készítettünk. Újonnan elkészített tollainkkal és a Teréz tanárnőtől kapott tintával köszönőlevelet írtunk a segédtanárainknak, majd a nyugodt természetből visszamentünk a nem éppen nyugodtnak mondható világunkba. Köszönjük ezeket az izgalmas órákat.

a 7.a tanulói

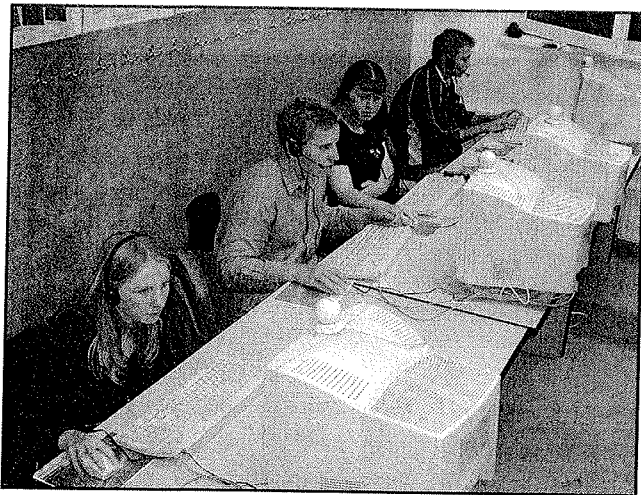
Videochat az iskolában!

Szeptember 23, 24, 25-én a Matáv megbízásából egy általuk fejlesztett videochat rendszert kellett tesztelni az iskolában. Ennek a rendszernek a segítségével a partner, akivel éppen chat-elünk látható és hallható. A szükséges kellekét a Matáv már előre leszállított-

választotta ki azt a szerencsés öt embert, aki aznap részt vehetett a tesztelésen.

Az első nap az állítgatásokkal telt el, mindenki számára új és ismeretlen volt a program. Minden nap 6-9 óráig kellett használni a rendszert, ezért az első nap a három óra nagyon hamar eltelt. A másod-

dik nap már kicsit gördülékenyebben mentek a dolgok. Iskolánkon kívül a Műszaki Egyetem és más oktatási intézmény diákjai is részt vettek a programban, összesen kb.150 fő. A második nap már velük is fel tudtuk venni a kapcsolatot, és ki tudtuk kérni az ő véleményüket is a rendszerről. A harmadik nap valóban

ta, öt Webkamera és öt Headset személyében! Kedd délutánra minden készen állt, hogy elkezdhessük a tesztet. Minden nap öt ember tesztelhetett az iskolából. Jelentkezni a számítástechnika terem ajtaján lévő jelentkezési lapon lehetett. A jelentkezők közül az igazgatóság

az ismerkedésről szólt. Ekkorra már nagyjából sikerült mindent beállítani ahhoz, hogy élvezhető is legyen, amit csinálunk. Az utolsó napon a jelenlévők közül volt, aki órákat beszélgetett a tesztben résztvevő más iskolák diákjaival is.

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné
Földi János

Tímár Benjámin 6.a
Tóth Eszter 7.a
Bélteki Gábor 9.a

Tördelő: Gellen Péter

E-mail: alfa@szrg.hu

Honlap: www.szrg.hu

Cím: Szentendrei Református
Gimnázium
2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595

A három nap tapasztalata az, hogy a Matáv-nak még nagyon-nagyon sokat kell dolgoznia ezen a rendszerén, de ha egyszer véglegesítik és piacra dobják, akkor az egyik legjobb Videochat program lesz Magyarországon.

Bélteki Gábor 9.a

A református iskolák tanárainak szakmai napja

Idén a mi iskolánk rendezhette meg a református iskolák tanárainak szakmai napját, melyre rengetegen érkeztek. Miután megtörtént a regisztráció, a református templomban egy napkezdő áhítaton vehettek részt a tanárok. Utána külön szekciókba csoportosultak, ki-ki a maga szaktantárgya szerint.

Én a természettudományos szekcióhoz ültem be, mégpedig az első fordulóban történő bemutató órára. Ezt Erzsébet tanárnő tartotta a 10. a osztálynak. A vendégtanárok csak ámultakbámultak, micsoda jó termünk van (amit mi nap,

mint nap élvezzünk). Ezen az órán is használtuk a projektorunkat, amivel együtt jár az, hogy a vetítővászon és a sötétítő függöny gombnyomásra

le-föl mozog. De a legizgalmasabb a kísérletezés volt: a diákok megpróbálták vízzel eloltani az égő benzint, egy vászondarabkából igyekeztek kimosni vízzel és benzinnel a rúzsfoltot, vaját, majonézt, olajat.

Biztosan a többi szekcióban is érdekes előadások zajlottak, sokan sajnálták, hogy nem lehettek ott mindegyiken. Ezek után átvonultunk a PMK-ba, ahol az iskolánkat mutattuk be. Énekelt a Csipkefa, táncolt a 7. a. Közben Földi tanár úr bemutatót egy prezentációt az iskola életéről a kezdetekből a mai napig. A 7. a tánca lenyűgözte a közönséget, és erre nagyon büszkék vagyunk.

Tóth Eszter 7.a